

uniosszerzojogireform@hipo.gov.hu
niehat@im.gov.hu

Tárgy: Vélemény a szerzői jogi keretrendszer modernizálásával kapcsolatos második szabályozási csomagról

1. Bevezetés

Köszönjük, hogy véleményt nyilváníthatunk a digitális egységes piaci stratégia részeként az Európai Bizottság által benyújtott jogszabály javaslatokról. Véleményünket a közös jogkezelő szervezetek közös véleménye tervezetének ismeretében alakítottuk ki.

Észrevételeinket tehát annak figyelembe vételével tesszük meg, hogy az észrevételezendő jogszabály javaslatok egy nagyobb csomag részeit képzik.

A csomagba tartoznak:

- a tartalmak hordozhatóságára vonatkozó rendelet javaslat,
- az audiovizuális médiaszolgáltatásokról szóló irányelv felülvizsgálata,
- az online platformokról szóló közlemény.
- szellemitulajdon-jog érvényesítési irányelv módosítás (még függőben, a benyújtására nem került még sor).

A véleményezést különösen nehézé teszi, hogy a Szerzői Jogi Közlemény első megnevezett célja „(i) ensuring wider online access to content in the EU **and reaching new audiences**” azt sugallja, mintha a Bizottság magáévá tette volna az EUB nyilvánosságához közvetítési joggal kapcsolatos követelményrendszerének az „új nyilvánosságra” vonatkozó elemét¹. Ugyanakkor a Rendeletből (ld. alább) ez nem

¹ 45 Másodsorban a Bíróság úgy ítélte meg, hogy ahhoz, hogy a sugárzott mű a „nyilvánosságához közvetítés” fogalma alá tartozzon, szükséges az, hogy a sugárzott művet új közönség számára közvetítsék, azaz olyan közönségnek, amelyet a védelem alatt álló művek jogosultjai nem vettek figyelembe akkor, amikor engedélyezték a műveknek az eredeti nyilvánosság számára való közvetítés útján való felhasználását (lásd ebben az értelemben: 2006. december 7-i SGAE-ítélet, C-306/05, EU:C:2006:764, 40. és 42. pont; 2011. október 4-i Football Association Premier League és társai ítélet, C-403/08 és C-429/08, EU:C:2011:631, 197. pont).

46 Ebben az összefüggésben a Bíróság hangsúlyozta a felhasználó megkerülhetetlen szerepét. A Bíróság ugyanis megállapította, hogy ahhoz, hogy a nyilvánosságához közvetítés létrejöhessen, e felhasználónak

tűnik ki; olyan felhasználásokra vonatkozó engedélyezésről is rendelkezik (azonos technológiával megvalósított „másodlagos” nyilvánossághoz közvetítés), amelyek esetében az új nyilvánosság követelménye nem valósul meg.

- **A nyilvánossághoz közvetítési jog EUB értelmezésének szabályozás útján történő kifejezése lenne a legsürgősebb szabályozási tárgy. Az igaz, hogy az alább említett irányelv-tervezeti rendelkezés (Szerzői jog a Digitális Egységes Piacon elnevezésű irányelv-javaslat (38)-(39) preambulumbekzdés, és 13. Cikk: "Védett tartalomnak művek és más teljesítmények nagy mennyiségének tárolását és hozzáférését biztosító információs társadalmi szolgáltató által végzett felhasználása" érinti a problémát, de nem oldja meg. Az, hogy az EUB nem ismeri el, hogy a nyilvánossághoz közvetítés lehet olyan többszereplős folyamat, amelyben mindegyik szereplő magatartása nélkülözhetetlen ahhoz, hogy a védett tartalom elérje a nyilvánosságot (kódolt műsorhordozó jelek közvetlen betáplálása, + azokat a közönséghez eljuttató műsorterjesztés; védett tartalom nyilvánosan elérhető platformra a közönség tagja által történő feltöltése, és a rendezett/szerkesztett platform rendelkezésre bocsátása), a nyilvánossághoz közvetítési jog nemzetközi szerzői jogi egyezményekben ütközően szűkítő értelmezéséhez vezet. A hivatkozott Irányelv- javaslat egy preambulumbekzdés útján azt "sugallja", hogy a közvetítő szolgáltató nem élhet az elektronikus kereskedelmi felelősségkorlátozással, ha nagymennyiségű védett tartalom közönséghez eljuttatásában aktív szerepet játszik. Ez azonban nem jelent átfogó megoldást. Minden olyan, a következmények ismeretében tanúsított szándékos, tartós többszörözési, illetve közvetítésnek tekinthető magatartást, amely nélkül a védett tartalom nyilvánossághoz közvetítése nem valósulhatna meg, nyilvánossághoz közvetítésnek kell tekinteni. E magatartásokat akár egy, akár több személy, akár együtt, akár egymást követően tanúsíthatja. (Szívesen adunk akár angol nyelvű szövegjavaslatot is, ilyeneket az uniós érdekképviselői szervek már kidolgoztak.)**
- Az észrevételezésre eljuttatott, hivatkozás útján, egyelőre csak angol nyelven hozzáférhetővé vált jogszabály-javaslatok a következők:

magatartása következményeinek teljes tudatában lehetővé kell tennie, hogy az új közönség hozzáférjen a védelem alatt álló műveket tartalmazó sugárzott műsorokhoz, és ily módon nyilvánvalónak kell lennie, hogy e beavatkozás hiányában az ezen „új” közönséget alkotó személyek főszabály szerint annak ellenére sem férhetnének hozzá a sugárzott műhöz, hogy az említett sugárzás vételi területén belül tartózkodnak (lásd ebben az értelemben: 2006. december 7-i SGAE-ítélet, C-306/05, EU:C:2006:764, 42. pont; 2011. október 4-i Football Association Premier League és társai ítélet, C-403/08 és C-429/08, EU:C:2011:631, 195. pont)., - ECLI:EU:C:2016:379 , C-117/15.

<http://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?jsessionid=9ea7d2dc30d5e567790d9f904a71a1ef8520c8fa0063.e34KaxiLc3qMb40Rch0SaxyKa3z0?text=&docid=179101&pageIndex=0&doclang=HU&mode=lst&dir=&occ=first&part=1&cid=782509>

Jogszabály-javaslat	COM	az észrevételekben használt jelölés
Rendelet-javaslat a műsorszolgáltató szervezetek egyes online közvetítéseire, valamint televíziós és rádiós műsorok továbbközvetítésére alkalmazandó szerzői és szomszédos jogok gyakorlására vonatkozó szabályok megállapításáról	COM(2016) 594 final	Rendelet (vagy Rendelettervezet)
Irányelv a szerzői jogról a digitális egységes piacon	COM(2016) 593 final	Irányelv (vagy Irányelvtervezet)
Rendelet egyes, szerzői és szomszédos jogi védelem alá tartozó művek és más védett tartalmak hozzáférhető formátumú példányainak az Unió és harmadik országok közötti, a vakok, látássérültek és nyomtatott szöveget használni képtelen személyek érdekét szolgáló nemzetközi cseréjéről	COM(2016) 595 final	VIP Rendelet
Irányelv a szerzői jog és szomszédos jogok védelme alá tartozó műveknek és más tartalmaknak a vakok, látássérültek és nyomtatott szöveget használni képtelen személyek érdekét szolgáló egyes megengedett felhasználási módjairól és az információs társadalomban a szerzői és szomszédos jogok egyes vonatkozásainak összehangolásáról szóló 2001/29/EK irányelv módosításáról,	COM(2016) 596 final	VIP irányelv
a jogszabály-javaslatokat átfogó, Közlemény: a méltányos, hatékony és versenyképes, a szerzői jogra épülő európai gazdaság fejlődésének előmozdítása a digitális egységes piacon	COM(2016) 592 final	Szerzői jogi Közlemény

A MIE érdekképviselői tevékenységére tekintettel a véleményt az Irányelvre és a Rendeletre korlátozzuk.

2. Irányelvtervezet

2.1. Szöveg- és adatbányászat

Irányelvjavaslat (8)-(12) preambulumbekendések, 2. Cikk (1), (2) pont, 3. Cikk

Ahhoz, hogy az intézmény szabadon végezhesse a szöveg- és adatbányászatot, két konjunktív feltételt kellene támasztani:

- a tevékenysége non-profit (nem kereskedelmi), és
- a tevékenység közcélra irányuló jellegét.

Kereskedelmi célú szabad felhasználás bevezetését nem támogatjuk. Itt jegyezzük meg, hogy már ma sincs homogén fogalma a szabad felhasználásnak (kizárható, pl. a sajtó körében, díjigénnyel kompenzálható, pl. ÚHD, egyes esetekben kereskedelmi célú is lehet. nem nevesített paródia, és árva mű szabad felhasználás.) Ezt a vegyes jelleget nem javasoljuk erősíteni.

A 2. Cikk (1) bekezdése azt jelenti, hogy az intézmény akár kivétel, akár felhasználási szerződés alapján fér hozzá a védett tartalomhoz, megilleti a szöveg- vagy adatbányászat szabadsága. Ezt megerősíti a (2) bekezdés, amely érvénytelennek tekint bármely szerződéses rendelkezést, amely kizárná az adat/szövegbányászatot. Gyakorlatilag csak a jogszerűtlen forrásból végzett adatbányászat tilos. Ilyen háttér előtt indokolt a fentebb javasolt két konjunktív feltétel megkövetelése, és még így is rendkívül tágra van szabva a kivétel.

A 2. Cikk (3) bekezdésének a hatáson átnyúló műszaki intézkedésekre vonatkozó szabályokhoz való viszonya nem tisztázott.

Álláspontunk szerint az Irányelvjavaslatnak csupán közérdekű és nonprofit tudományos kutatási célokra kellene megengednie a szabad szöveg- és adatbányászatot, és ki kell a szabályban térni a TPM alkalmazással való viszonyra.

2.2. Művek és más védett teljesítmények felhasználása digitális és határon átnyúló oktatási tevékenységekhez

Irányelvjavaslat (14)-(17) preambulumbekendések, 4. Cikk

Egyetértünk azzal, hogy az uniós jogalkotó egyértelművé kívánja tenni, hogy az oktatási illusztrációs célú kivétel vagy korlátozás terjedjen ki a határon átnyúló lehívásra hozzáférhetővé tételre is.

A gyakorlatban nem lenne szerencsés az, hogy a két formátumra ennyire eltérő feltételek vonatkozzanak.

A tagállami lehetséges kivétel, az hogy egy anyag felhasználására vonatkozó engedély „könnyen elérhető a piacon”, szinte nyitott jogfogalom, és messze nem segíti elő a harmonizációt.

Álláspontunk szerint az Irányelvjavaslatnak nem kellene tovább mennie, mint hogy 1. kötelezővé teszi az Infosoc irányelv 5. Cikk (3) bekezdés a) pontja szerinti kivétel vagy korlátozás bevezetését a tagállamok számára és 2. ezzel együtt rögzítené, hogy a távoktatási, lehívásra hozzáférhetővé tett tananyagok tekintetében is alkalmazható, illetve 3. kimondaná a felhasználás helyére vonatkozó értelmező rendelkezést.

2.3. Közös rendelkezések Irányelvjavaslat 6. Cikk

Egyetértünk azzal, hogy az Infosoc irányelv 5. Cikkének (5) bekezdésében szabályozott ún. háromlépcsős tesztet az Irányelvtervezetben lehetővé tett kivételek és korlátozások tekintetében is alkalmazni kell a nemzeti jogalkotónak az átültetés során.

A kivételek és korlátozások szabályozásának koherenciáját elősegíti az is, ha a hatásos műszaki intézkedések és a kivételek szabályainak összehangolására sor kerül, ezért helyes, hogy az Infosoc irányelv 6. Cikk (4) bekezdésének 1., 3. és 5. albekezdése is alkalmazandó. Ugyanakkor nem világos az, hogy a 6. Cikk (4) bekezdés 4. albekezdése miért nem került be az alkalmazandó szabályok körébe. Tekintettel arra, hogy ez a rendelkezés egyébként valamennyi kivétel alkalmazását kizárja akkor, ha egyedi megállapodás alapján történik meg a művek lehívásra hozzáférhetővé tétele (tekintettel arra, hogy ilyenkor a felek egyébként is meg tudnak állapodni a felhasználás feltételeiről), ezt a szabályt indokoltnak látszik az Irányelvjavaslatban foglalt kivételekre is kiterjeszteni.

2.4. Sajtóban megjelenő közlemények védelme a digitális felhasználások tekintetében Irányelvjavaslat (31)-(36) preambulumbekkezdés, 11. Cikk

Véleményünk szerint nem célszerű egy új szomszédos jog bevezetése, különösen a nemzeti, hasonló szabályozási kísérletek kudarcai tükrében. Aggályosnak látszik a „Press publication” meghatározás is. Ilyen szerzői mű-fajta nincs. Újságban, folyóiratban nyilvánosságra hozott szép- és szakirodalmi művekről van szó? Akkor mi az oka annak, hogy az ugyanilyen fajú műveket könyvben kiadókat nem fogja megilletni a szomszédos jog?

2.5. Védett tartalmak egyes felhasználásai online szolgáltatásokban Irányelvjavaslat (38)-(39) preambulumbekkezdés, 13. Cikk Védett tartalomnak művek és más teljesítmények nagy mennyiségének tárolását és hozzáférését biztosító információs társadalmi szolgáltató által végzett felhasználása

Álláspontunkat a vélemény bevezető részében rögzítettük.

Hibás az a megközelítés is, hogy az engedélykérési kötelezettség csak a védett tartalmat jelentős mértékben felhasználó szolgáltatókra vonatkozzon: amennyiben csak néhány, vagy akár egyetlen olyan védett alkotás jelenik meg ezekben a szolgáltatásokban, amelyekkel kapcsolatban a szolgáltató aktív tevékenységet végez, az felhasználásnak minősül és engedély szükséges hozzá. Nem lehet a szerzői jogi minősítést a felhasznált művek és más teljesítmények számától függővé tenni, ráadásul a „large amount” nehezen számszerűsíthető (5 teljes operafelvétel már ide tartozna, de 10 darab könnyűzenei szám még nem?)

Emiatt azt javasoljuk, hogy az irányelv fő szövegében jelenjen meg a magatartás szerzői jogi minősítése (egyfajta értelmező szabályként), kerüljön ki a nagy mennyiségre (jelentős mértékre) való utalás, és csak ezt követően szabályozza az irányelv az együttműködés módját a felhasználó és a jogosult között. Emellett tarjuk a vélemény bevezetőjében rögzített véleményünket is.

2.6. Átláthatósági kötelezettség, szerződésmódosítási mechanizmus, vitarendezési mechanizmus

Irányelvjavaslat (40)-(43) preambulumbekendések, 14-16. Cikk

Az DSM irányelv bevezetője normatív célként fogalmazza meg annak biztosítását, hogy az egységes digitális piacon „a szerzők és más jogosultak méltányos részesedést kapjanak a műveik, illetve teljesítményeik felhasználása révén keletkező vagyoni értékéből” ([„It is therefore necessary to guarantee that authors and rightholders receive a fair share of the value that is generated by the use of their works and other subject-matter”; COM(2016) 593 final 2. oldal 2. bekezdés]). Az irányelv azonban nem tartalmaz olyan normát vagy normákat, amelyek az említett cél elérését biztosítanák.

Az Szjt. „bestseller klauzulájának” modelljét követő 15. cikkben foglalt, önmagában egyébként üdvözlendő intézkedés csak azon szélsőséges helyzetek kezelésére lehet alkalmas, amikor a felhasználással elért bevétel és a megfizetett jogdíj közötti, már tényszerűen megbillent egyensúlyt kell *utólag* korrigálni. Ezt az eszközt a hazai jogalkalmazás sem tekinti alkalmasnak arra, hogy a szerzők és más jogosultak megfelelő díjazását *általában* garantálja.

Elég néhány gyakorlati példát említeni annak illusztrálására, hogy a méltányos részesedés követelésére irányuló általános jog és a csak *a posteriori* korrekciót lehetővé tévő 15. cikk milyen távol áll egymástól. Az utóbbi esetben ugyanis

- a felhasználási szerződés megkötését követően meg kell várni, míg az adott mű/teljesítmény online hasznosítása kellően hosszú volt, illetve kellő mennyiségű értékesítési információt szolgáltatott ahhoz, hogy az "aránytalanság" kérdését egyáltalán érdemben vizsgálni lehessen;
- bizonyítani kell, hogy az eredetileg megállapított díjazás, összevetve a felhasználó által szolgáltatott bevételi adatokkal, "aránytalannul" alacsony, mindezt online környezetben, ahol az aránytalanság fogalma teljesen más értelmezést kaphat, mint az analóg világban;
- minthogy az ilyen jellegű kérdések gyakran vezetnek ahhoz, hogy az ellenérdekű felek külső autoritáshoz (bírószághoz vagy más vitarendező fórumhoz) fordulnak, adott esetben meg kell várni ezen eljárások lezárultát is;
- az egész fenti folyamatnak csak akkor van bármilyen értelmezhető eredménye, ha a végigviteléhez szükséges adatgyűjtési, jogi és egyéb költségek nem haladják meg az eredeti díj utólagos "arányosításával" elérhető összeget.

A jogosultak egyébként korábban több, az irányelv által kitűzött jogalkotói cél elérésére *ténylegesen* alkalmas javaslatot is megfogalmaztak (az ún. "értékhezag" probléma ismertetésére ld. pl.: <https://www.bloomberg.com/news/articles/2016-06-30/gwen-stefani-bruno-mars-take-music-dispute-with-youtube-to-eu>; a kizárólagos engedélyezési jog átruházását követően is fennmaradó díjazás bevezetésére pl. <http://www.fair-internet.eu/description/>)² és ezek figyelmen kívül hagyását akkor is szóvá kívánjuk tenni, ha tudjuk, hogy a tervezet alapvető módosulására most már valószínűleg csak az irányelv vitájának későbbi szakaszában van lehetőség.

3. Rendelettervezet

3.1. RTV szervezetek kiegészítő online szolgáltatásainak jogosítása

Egyetértünk azzal, hogy az RTV szervezetek műsoraihoz kapcsolódó kiegészítő online szolgáltatások szerzői jogi engedélyezése során a Műhold Irányelvvel azonos megoldást tartalmazzon az uniós jog, azaz a felhasználás helye – fikciós alapon – csak az RTV szervezet tevékenységi központjának országa.

3.1.1. A felhasználás helye

A Rendelet szerint:

„Article 2 establishes that the copyright acts relevant for the provision of an ancillary online service occur solely in the Member State where the broadcasting organisation is established. The notion of the "principal establishment" of a broadcasting organisation would be in accordance with Union law”. (Magyarázat a 2. Cikk (1) bekezdéséhez)

Észrevételünk alapja, hogy a Műhold/Kábel Irányelv nem a „country of principle establishment” szabálya szerint, hanem az ellenőrzött fellövés helye szerint határozza meg a felhasználás helyét, és a két fikciós hely nem mindig azonos. Ezért két rezsim lehet alkalmazható a sugárzásra, és az azt kiegészítő online szolgáltatásra.

3.1.2. A kiegészítő szolgáltatások

Pontosan tisztázni szükséges, hogy melyek azok a kiegészítő online szolgáltatások, amelyeket a Rendelet lefed. Az 1. Cikk a) pontja (a meghatározás) csak abban egyértelmű, hogy

- a simulcasting (*„They include services giving access to television and radio programmes in a linear manner simultaneously to the broadcast”*) engedélyezése e körbe tartozik,
- és csak műsor/műsorszámszerű tartalom esik a Rendelet e szabályának hatálya alá,

Számos nyitott kérdést hagy a Rendelet megválaszolatlanul:

² Az utolsó hozzáférés napja mindkét hivatkozás esetén 2016. október 6.

- az eredeti sugárzást követően mennyi ideig (defined period of time) történő online műsorszám hozzáférés biztosítás (catch-up TV) esik a kiegészítő online szolgáltatások körébe,³
- melyek azok az „anyagok” („material”), azaz védett tartalom, amelyet vagy az TV szervezet állít elő, vagy a számára állítanak elő, amelyek a Rendelet hatálya alá tartoznak?

Ha pl. összevetjük a Rendeletben meghatározott kiegészítő online szolgáltatásokat csak a hatályos magyar jogban meghatározott kiegészítő médiaszolgáltatásokkal⁴, illetve az Mttv-ben meghatározott lekérhető média szolgáltatás fogalmával,⁵ akkor megerősítve látható, hogy vita tárgyává válhat, hogy mi minősül a fikciós felhasználási hely hatálya alá tartozó kiegészítő online szolgáltatásnak.

Úgy látjuk, hogy nagyban javítaná a Rendeletet, ha pontosan felsorolná, hogy milyen szolgáltatásokat tekint kiegészítő online szolgáltatásnak (pl. időben eltolt műsorérzékelés lehetővé tétele, elektronikus műsorkalauz, megállítás, újraindítás, stb.).

3.1.4. A kiegészítő szolgáltatás engedélyezésének korlátjai

A Rendelet magyarázata mindössze annyit tartalmaz, hogy „(11) Through the principle of contractual freedom it will be possible to continue limiting the exploitation of the rights affected by the principle of country of origin laid down in this Regulation, especially as far as certain technical means of transmission or certain language versions are concerned, provided that any such limitations of the exploitation of those rights are in compliance with Union law.”

Erről annyi az észrevételünk, hogy nem világos. A közös jogkezelő szervezet ilyen korlátozást nem alkalmazhat. Ha a magyarázat az egyedi jogosítást (film) tartja szem előtt, akkor a korlátozásnak van tere e magyarázat nélkül is. Ha burkoltan a magyarázat arra utalna, hogy az egyedi jogosult (pl. filmelőállító) sem alkalmazhatna területi korlátozást a Premier League ügy kiterjesztő értelmezése kapcsán, akkor ismét csak helyesebb lenne a világos megfogalmazás.

3.2. Az egyidejű továbbközvetítés engedélyezési rendjének kiterjesztése

(2)-es preambulum bekezdés:

Retransmission services operators, which aggregate broadcasts of television and radio programmes into packages and provide them to users simultaneously to the initial transmission of the broadcast, unaltered and unabridged, use various techniques of retransmission such as cable, satellite, digital terrestrial, closed circuit IP-based or mobile networks as well as the open internet.

³ A javaslat 2-es lábjegyzete 7-30 napig terjedő időtartamra utal

⁴ 2007. évi LXXIV. törvény a műsorterjesztés és a digitális átállás szabályairól 4.§ 23. pont. Csak EPG-t az elektronikus műsorkalauzt nevesíti a törvény, a többi kiegészítő szolgáltatást nem

⁵ Mttv. 203.§ 35. Lekérhető médiaszolgáltatás: olyan médiaszolgáltatás, amelyben a médiaszolgáltató által összeállított műsorkínálat alapján a felhasználó egyéni kérés alapján, az általa kiválasztott időpontban tekintheti, illetve hallgathatja meg a műsorszámokat.

3. 2.1. A technológiai kiterjesztés

Az egyidejű kábeles továbbközvetítés jogának kiterjesztésével magától értetődően egyetértünk, a magyar jog már ilyen szabályt tartalmaz. Mégis szükséges a kiterjesztés módjához észrevételt tenni. A műsor eredetisége a lehívásra hozzáférhetővé tételen kívül bármely módon történhet, azzal, hogy az eredeti átvitelt nyilvános vételre szánják. A normaszöveg többféleképpen érthető, mert nem lehet tudni, hogy mihez kapcsolódódik az „intended for the public”, de a magyarázat ezt „helyreteszi”. (12-es preambulum bekezdés: „an initial transmission from another Member State of television or radio programmes, where this initial transmission is by wire or over the air, including by satellite but excluding online transmissions, and intended for reception by the public”.)

A tisztázandó kérdés az, hogy az „intended for reception by the public” mit jelent?

- Csak free to air műsorok átvitelére vonatkozik a technológiai kiterjesztés alapján a jogkezelés rendelet szerinti rendje.
- Kódoltan eredeztetett műsorokra is vonatkozik, ha a Műhold Irányelv idevágó szabályát alkalmazni lehet bármely módon történő, kódoltan eredeztetett műsorsugárzásra (ilyen kiterjesztő szabály a Rendeletben nincs).
- Minden olyan műsoreredeztetésre vonatkozik, amelynek végső célja az, hogy a közönség a műsört érzékelhesse (ebben az esetben az SBS döntést is „felülírja” a Rendelet?)

3.2.2. A nyilvánossághoz közvetítési jog Rendelet szerinti értelmezése

A Rendelet szerinti egyidejű, változatlan, csonkítatlan átvitel bármely technológiával megvalósulhat, kivéve a nyílt internet hálózatot. Az eredeztetés is bármely módon történhet, kivéve a lehívásra hozzáférhetővé tételt. Ebből következően lehetséges, hogy a továbbközvetítés az eredeztetéssel azonos technológiával történik (műhold-műhold, vezeték-vezeték). A Rendelet mindkét átvitel (eredeztetés, és továbbközvetítés) esetében az „intended for reception by the public” feltételt alkalmazza.

Ebből azt a következtetést lehet(ne) levonni, hogy e körben a Bizottság túl kíván lépni a véleményünk bevezető részében említett új nyilvánosság követelményén, és előírja, hogy attól függetlenül engedélyt kell kérni a továbbközvetítéshez (kötelező közös jogkezelés útján, kivéve az RTV szervezeteket), ha a továbbközvetítés nem ér el új nyilvánosságot.

Ha ez így van, akkor ez indok arra, hogy a nyilvánossághoz közvetítés más eseteiben is „felülírja” a jogszabálycsomag a nyilvánossághoz közvetítési jog téves bírsági értelmezését. (ld. az idevágó javaslatainkat).

Budapest, 2016. október 10.

Tisztelettel:
Dr. Szecskay András
elnök